

Norppasoutajat lähtevät kirkkaalle Puruvedelle

Souturetki liikkuvapenkisillä kirkkoveneillä alkaa juhannuksen jälkeen perjantaina.

Aini Röss

Kesän Norppasoutu tarjoaa kolmen päivän kirkkoveneretken Suomen kirkkaimmalle järvelle Puruvedelle. Tutustumiskohteena on lähinnä keskinen ja eteläinen Puruvesi.

Vuoksen vesistöön kuuluva noin 420 neliökilometrin järvialue Kesälahden, Punkaharjun ja Kerimäen rantamilla on tunnettu puhtaudestaan, muikeistaan ja 720 saarestaan. Tosin vakituinen asutus saarista on hiipunut ja loma-asutus tullut tilalle.

Puruveden suurimman saaren, Hevossalonsaaren ainoa vakituinen asukas on **Kari Karjalainen**, joka on souduissa paikallisoppaana. Tukikohtana koko soudun ajan on Lomatila Ollila Kerimäen Ruolahdella.

Souturetki liikkuvapenkisillä kirkkoveneillä alkaa juhannuksen jälkeen perjantaina 28.6. Bussikuljetus vie soutajat aamuilla Kyrönniemeltä Hotelli Herttuaan aamupalalle.

Ensimmäisen päivän ohjelmaan kuuluu tutustuminen Hytermän luonnonsuojelualueeseen, mahdollisesti myös aikaisemmilta norppasoutukesiltä tuttuun Eevasaareen. Eevasaari ja sen läheisyydessä olevat Aapraminsaaret ovat perimätiedon mukaan saaneet nimensä Valamon munkkien kalaretkiltä.

Toisena päivänä soudetaan eteläistä Puruvettä ja jaloitellaan Punkaharjun Saipalinjan puolustusasemilla. Sunnun-

taina soudellaan Puruvedeltä pitkin Pihlajaveden reunaan ja Virtasalmen kioskin kautta, kotisatamaan Kyrönniemelle.

Päivämatkat ovat leppoisat 30–40 kilometriä. Aamupalat, iltaruokailut ja saunat ovat Ollilassa, paitsi sunnuntai-iltana Kyrönniemellä. Ohjelmalliset kahvitauot ovat rannoilla soutupäivän puolivälissä.

Puruvesi tarjoaa vesiretkeilijälle monenlaisia ominaispiirteitä. Soutaja voi koukata juomavetensä suoraan järvestä ja sammuttaa janonsa pullovetäkin puhtaammalla Puruvedellä.

Järven näkyvyys on huippuluokkaa ja kirkkaissa vesissä viihtyvät tyypillisten järvikalojen lisäksi myös järvilohi ja taimen.

Saarten asutushistoriaa välittävät rehevät kaskilehdot, metsitetyt rinteet ja kesäsi eloon heräävä loma-asutus. Ensimmäinen Hevossalon va-

kituinen eläjä, Karjalasta tullut Tikkinen, tallasi saareen 1500-luvulla. Karjalasta tullutta ruvettiin sanomaan Karjalaiseksi.

Norppasoutu palaa juurilleen.

Karjalaisen tilalta asutus laajeni perintäosuuksien, eränavaintapalstojen ja torppien kautta saaren muille rannoille ja rinteille. Maanviljelyksen ohessa tärkeimmät sivuelinkeinot olivat kalastus ja metsätalous.

Hevossalolaiset ovat kulke-neet noin 900 metrin vesimatkan Rauvanniemen rannalle veneillä ja jääteitä pitkin. Matkaa Kerimäen kirkolle on 26 kilometriä.

Aikanaan kehitys toi saaren sisälle tiet, oman kirjaston, sähköt ja koneet. Enimmillään saaren asutus oli 1940-luvulla, jolloin taloja oli 13 ja asukkaita alun toista sataa.

Ammattikalastuksen hiipussa ja muiden tulokeinojen puuttuessa nuoremmat alkoivat muuttaa kasvukeskuksiin ja vanhemmat palvelujen äärelle kirkonkylään. Nyt Hevossalon rannat ovat kaupunkilaisten lo maparatiiseja.

Hevossalon kantatilan vanha päärakennus siirrettiin 1990-luvun puolivälissä museokäyttöön Kerimäen kirkkorantaan. Tilan vanha tuulimylly pyörittää muistojaan luonnosuojelusaarella Hytermässä.

Puruvedellä 24:s Norppasoutu palaa tavallaan juurilleen, sillä 2000-luvun taitteessa norppasoutua vietiin useampanakin kesänä Puruveden aalloilla.

Katso lisää: www.norppasoutu.fi

IS arkisto / Timo Seppäläinen